

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ αὐτὸς λεκτὰ 25
Ἐδικοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΩΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμήναιον

Τὰ Δημοτικὰ ἡμῶν.

Ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον περὶ ἐπιμεριδῶν καὶ περὶ τῶν δημοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐπιβάλλει ἡ ἀθλιότης αὐτῶν εἰς τε πολίτας καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου, προεκάλεσαν εὐρείας συζητήσεις ἐν ἰδιαιτέροις κύκλοις περὶ τῶν τρόπων καθ' οὓς δύναται οἱ δημόται νὰ ἐκφράσωσι τὸ φρόνημα αὐτῶν περὶ τοῦ ὑπάρχοντος δημοτικοῦ συστήματος καὶ τὸν πόνον τῶν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ γνωρίζομεν δὲ ὅτι καὶ κατηγωρηματικώτερον ἐσυζητήθη τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν κύκλῳ πολιτευτῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν οἵτινες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ προσεπάθησαν νὰ δικαιολογήσωσι τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτείας τῶν ἰσχυρίζομενοι ὅτι μὴτε ἀδιαφοροῦσιν ἀπέναντι τῆς ἀθλιότητος τῶν δημοτικῶν πραγμάτων ἡμῶν, μὴτε ἀναισθητῶς ἔχουσι πρὸς τὰ οὐθρία αὐτῶν ἀποτελέσματα, ἀλλ' ὅτι τὴν ἀποχὴν αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἐνεργοῦ ἀναμίξεως ἐπιβάλλει αὐτοῖς πρῶτον μὲν, ὁ φόβος τῆς παρεξηγήσεως πάσης αὐτῶν ἀντιδημοτικῆς ἐνεργείας, δευτέρον δὲ, ἡ πεποίθησις ὅτι οὐδὲν θέλει προσθέσει ἡ διαμαρτυρία αὐτῶν ἀπέναντι τῆς κοινῆς ἀποδοκιμασίας ἧτις ἐφαρμόζει ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος δημοτικοῦ συστήματος καὶ τρίτον ὅτι μὲθ' ὅσα γνωρίζει ἡ κυβέρνησις περὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν περιέστησαν τὰ ἡμέτερα δημοτικά, εἴτε ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῆς, εἴτε ἐξ ἰδιωτικῶν ἀνακοινώσεων, εἴσι πλέον ἢ ἐπαρκῆ ἵνα προκαλέσωσι τὴν νόμιμον ἐνεργίαν τῆς πρὸς σωτηρίαν τοῦ τόπου· ὅτι τέλος οὐδεὶς δικαιούται ν' ἀξιοῖ παρ' αὐτῶν νὰ θέσῃσι τέρμα εἰς τὴν δημοτικὴν ἀθλιότητα, ὅσον δεῖν καὶ ἀν' ἡμῶν αὐτῶν, διὰ στάσεως ἢ ὀχλαγωγίας.

Τοιαῦτα τινὰ περίπου οἱ ἡμέτεροι πολιτευταὶ προέβαλον εἰς δικαιολογήσειν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτείας τῶν, ἣν ἡμεῖς ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ ἠλέγξαμεν, ὡς πολιτείας ἧιστα ἐξυπηρετικῆς τῶν κοινῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ δικαιολογήματα αὐτῶν ταῦτα οὐδένα πείθουσι καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν οἱ ἡμέτεροι πολιτευταὶ διατελοῦσι πάντοτε ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς κατηγορίας ἧτις τοῖς ἐπερίβηθη, ὅτι δηλονότι χαιρέκακῶς ἐπὶ τοῖς γενομένοις ἐν τῷ δημοτικῷ ἡμῶν συστήματι, καὶ οὖν τὴν ἀποχὴν αὐτῶν ἀπὸ πάσης πανηγυρικῆς διαμαρτυρίας ὑπαγορεύει αὐτοῖς ἡ ἰδέα ὅτι ἐκ τῆς ὑπισταμένης δημοτικῆς ἀθλιότητος καρποῦνται ἀνυπολόγιστα κομματικὰ ὄφελος καὶ καρποῦνται ὅτι τὸ ἀντιπαλόν αὐτῶν κόμμα συντρίβεται καθ' ἑκάστην πλείστορον ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων αὐτῶν ἀνεγείρει πανταχοῦ ἢ ἀτασθαλίαν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἀνατροπὴ τῶν δικαιολογημάτων τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν εἶναι ἔργον εὐχερές· καὶ πρῶτον ὁ φόβος τῆς παρεξηγήσεως ὃν προβάλλουσιν οὗτοι εἶναι χιμαϊρικὸς, ἰδίως ἐκεῖ ὅπου περιήλθοι τὰ δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα οὐδεὶς θὰ δύνηθ' νὰ εἴπῃ ποτὲ εὐλόγως, ὅτι τὴν σωτηρίαν τοῦ τόπου ὑπαγορεύουσι τοῖς ἀγωνιζομένοις ὑπὲρ

αὐτῆς, δευτερεύουσαι ἰδέαι καὶ προσωπικοὶ ὑπολογισμοί· ἄλλως τε μὴ κληρὸς τῶν πολιτευτῶν ἐν γένει ἀναπόφευκτος δὲν εἶναι ἡ παρεξηγήσις πάσης αὐτῶν ἐνεργείας ἢ πράξεως. Οἱ πολιτευταὶ ἤθελον εἶσθαι τὰ ἀδρανέστερα ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα, ἐὰν ὁ φόβος τῆς παρεξηγήσεως κατέστειλε πάνταν αὐτῶν ἐνεργίαν καὶ δράσιν· οἱ πολιτευταὶ τὴν δικαίωσιν τῆς πολιτείας τῶν δὲν ἀναμένουσιν ἐκ τῶν κρίσεων τῆς σήμερον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς αὔριον· ἐλέγχεται δὲ δεῖλος τοῦ χειρίστου εἶδους καὶ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν τόπον ὁ πολιτευτῆς· ἐκεῖνος, ὅστις ἐκ τοῦ φόβου τῆς παρεξηγήσεως, ἀπέσχει τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ στοιχειωδέστερου αὐτοῦ καθηκόντος.

Δεύτερον τὸ δικαιολόγημα τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν ὅτι πᾶσα πανηγυρικὴ διαμαρτυρία αὐτῶν οὐδὲν ἤθελε προσθέσει εἰς τὴν βαρύνουσαν ἐπὶ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν κοινὴν ἀποδοκιμασίαν, ὑποτιμᾷ τὴν δύναμιν τῶν ἐνταῦθα τοπικῶν κομμάτων καὶ παραγωνίζει τὴν ὑπηρεσίαν ἣν ὡς τοιαῦτα, δηλ. ὡς κόμματα ἐδύναντο νὰ προσφέρωσι τῷ τόπῳ. Παρ' ἡμῖν ὅπου δὲν ὑπάρχουσι διακεκριμένα ἐστὶν κοινῶν φρονήματος, ὅπου ὁ τύπος ἐλαχίστην ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως κοινῆς γνώμης πεφοτισμένης καὶ ἐνεργοῦ, τὰ τοπικὰ κόμματα, παριστάμενα ὡς συστήματα ὁργανωμένα ὑπὸ μίαν κεφαλὴν, καὶ ἐμπροσώπων τῆς λαϊκῆς δυνάμει ἀξιοσημείωτον, θὰ ἀπεπέλουν πάντοτε ἰσχυρὸν μοχλὸν ἀποτελεσματικῆς ἐνεργείας, ἐὰν ἐχειρίζετο ἡ δύναμις αὐτῶν μετὰ νοημοσύνης καὶ συνέσεως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς ὅτι διὰ τὴν ἔλλειψιν συνετῆς καὶ νοήμονος διαχειρίσεως τῆς δυνάμεως τῶν παρ' ἡμῖν κομμάτων, ταῦτα οὐδένα λόγον ὑπάρξεως ἔχουσι.

Οὕτε τὸ τρίτον δικαιολόγημα τῆς ἀπραξίας τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν, ἀπέναντι τῆς δημοτικῆς ἀθλιότητος, ἐστὶν βάσιμον. Ἡ Κυβέρνησις θεσπίζει γνωρίζει περὶ τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς ὅσα ὑπερκακοῦσιν ἵνα τὴν πείσῃσι ὅτι τὸ ἔσχατον κατὰ τοῦ δημάρχου ἡμῶν μέτρον κατέστη ἀναπόφευκτον καὶ ἐπιτακτικόν, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς ἀγογγύστως νὰ ὑπομένωμεν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀδικαιολογήτου ἀνοχῆς τῆς· μὴ δὲν ὀφείλομεν νὰ δεῖξωμεν αὐτῇ πόσον κοστίζει εἰς τὸν τόπον ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παράλειψις τοῦ ἑαυτῆς καθηκόντος; μὴ δὲν ὀφείλομεν νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἀνοχὴν, διὰ τῆς ἡμετέρας ἀνυπομονίας; Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις παραλείπῃ τὸ καθῆκον τῆς, δὲν εἶναι λόγος ἀποχρῶν ἵνα παραλείψωσι καὶ τῷ ἑαυτῶν τὰ τοπικὰ κόμματα, αὐτὰ καὶ οὐδένα ἔχουσιν, ἐκ περισσοῦ λόγον νὰ φειθῶσι τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἀδικαιολογήτῳ αὐτῆς ἐπιφυλάξει.

Τὸ τέταρτον δὲ καὶ τελευταῖον δικαιολόγημα τῶν ἐνταῦθα πολιτευτῶν, οὕτε ἀνασκευῆς χρεῖται· οὐδεὶς συνεβούλευσεν αὐτοῖς τὴν στάσιν ἢ τὴν ὀχλαγωγίαν, πρὸς κατάλυσιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ἡμεῖς ἐνταῦθα εἴμεθα ὅλοι λίαν φιλόνομοι, ἵνα μὴ εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ συστήσωμεν ἔκνομον, ἢ στασιαστικὴν ἢ ὀχλαγωγικὴν ἐνεργίαν καθ' οἷους

δήποτε, πολλῶ δὲ πλείωτερον κατὰ καθεστηκυῖας ἀρχῆς. Ἐυκολώτερον καταπίπτουσι σήμερον τὰ φάσμα συστήματα, διὰ τοῦ λόγου, τῆς γραφίδος καὶ τοῦ ἐλέγχου, ἢ διὰ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν ὅπλων. Δὲν ἐζητήθη λοιπὸν παρὰ τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν ἡ στάσις ἢ ἡ ὀχλαγωγία κατὰ τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς, ὠθούσης τὸν τόπον εἰς τὸν ὄλεθρον· ἐκλήθη παρ' αὐτῶν ὁ ἐπίσημος, ὡς εἶπεν, καὶ πεπαιρωταίσιμος ἐλεγχος τῶν ἀτασθαλιῶν τῆς· ἡ διαφύλαξις τοῦ τόπου περὶ τῆς θέσεώς του ἐκ περιωπῆς, τὸ θάρρος τέλος ν' ἀντιμετωπίσωσι τὰς κατὰ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων ἐπιβουλὰς διὰ τῆς γραφίδος τῶν, τῶν λόγων τῶν καὶ τοῦ κύρους τῆς γνώμης τῶν.

Ἐἶχον ὅθεν ἰδιαιτέρα καθήκοντα νὰ ἐπιτελέσωσι τὰ ἐνταῦθα κόμματα, διὰ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, ἀπέναντι τῆς δημοτικῆς καταστάσεως ἡμῶν. Ἦν οἰκτεροῦμεν μὴ ἐπιτελοῦντα δὲ ταῦτα ἐκτίθησιν ἑαυτὰ εἰς τὴν μορφήν ὅτι συμφέρει αὐτοῖς ἡ κατάσταση ἐκείνη, ὅτι καρποῦνται ἐκ ταύτης κομματικὰ ὄφελος, ὅτι ἐξ ἴσου ζημιῶσιν τὸν τόπον πρὸς τοὺς λυμαινομένους σήμερον τὸν ἡμέτερον ἔθνον, καὶ ὅτι τέλος οἱ πρωτοστάται τῶν παρ' ἡμῖν κομμάτων μόνον ἐσάκις πρόκειται περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς καταλήψεως τῶν οἰκτεροῦμεν· κινῶνται καὶ δρῶσι καὶ ἀγωνίζονται καὶ κοπιῶσι καὶ ἐξοδεύουσι καὶ ἐκδίδουσιν ἐφημερίδας κλπ.

Τὴν διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσιν τῆς πολιτείας τῶν παρ' ἡμῖν ἡγετῶν τῶν κομμάτων δὲν δίδομεν ἡμεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλη μερὶς τῶν δημοτῶν ἐκ τῶν παρακολουθούτων μετὰ προσοχῆς τὴν κίνησιν τῶν ἐνταῦθα πραγμάτων καὶ τῶν ἰδεῶν. Τὴν περὶ αὐτῶν δὲ κρίσιν ταύτην τοῦ συλλογισμοῦ κοινῶν καθῆκον ἡμεῖς ἐκπληροῦντες καὶ πρὸς τὸν τόπον καὶ πρὸς τὰ τοπικὰ κόμματα ἐκθέτομεν ἐνταῦθα, ἐπὶ τῇ θεσπιότητι ὅτι οἱ ἡγῆται αὐτῶν, ἐνωτιζόμενοι τῆς κρίσεως ἐκείνης τῶν συνδημοτῶν τῶν, θέλουσιν ἐπιτελέσει τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθῆκον τῶν.

Ἀλλ' ἂν καταδικάζωμεν τὰ ἐνταῦθα κόμματα ὅτι ἀδιαφόρως ἔχουσι πρὸς τὴν ἀθλιότητα τῶν δημοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, δὲν ἐνοοῦμεν ν' ἀποκλείσωμεν πάσης εὐθύνης καὶ τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν, οὐδὲ νὰ μειώσωμεν τὴν σημασίαν τῶν ὁσων περὶ αὐτῆς ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι πάντοτε ὑπεύθυνος τῆς δημοτικῆς ἡμῶν καταστάσεως, διότι αὐτὴ πρωτίτως ὄφειλε νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ τόπου· μὴ πράξασα δὲ τοῦτο μέχρι σήμερον ἔδειξεν ὅτι μὴτε στοργὴν λύκου τρέφει πρὸς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ ἐξέθετο ἑαυτὴν εἰς τὴν μορφήν ὅτι ἀναλλάσσει τὴν κακοδαιμονίαν μεγάλης πόλεως πρὸς τὴν φιλίαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐνταῦθα κόμματος τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ πρὸς τὴν ψῆρον τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, ὅπου ἐστὶ τὸ χειρίστην εἶδος τῆς συναλλαγῆς καὶ ὁ ὕψιστος βαθμὸς τῆς ἀπονείας.

Ἀλλ' οὕτε καὶ ἐκ τοῦ ἡμετέρου Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀφροῦμεν τὴν εὐθύνην, ἐφ' ὅσον καὶ τοῦτο ἔχει εἰς χεῖρας τοῦ μεγάλου δυνάμιν καὶ ἀφίνει αὐτὴν ἀδρανῆ. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια

ως εκ της θέσεώς του παρά τῷ κ. Δημάρχῳ καὶ ὡς εκ της πλήρους γνώσεως ἣν ἔχει τοῦ ὑφισταμένου δημοτικοῦ συστήματος, εἴποιε πρὸ πολλοῦ νὰ καταγγεῖλῃ αὐτὸ πρὸς τοὺς κοινὸν ἐπιταστροφῆ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων καὶ αὐτοῦ τοῦ τόπου. Τὸ συμβούλιον, ἐν τῇ προστασίᾳ τοῦ κινδυνεύοντος Δήμου, πρὸ καιροῦ ἔπρεπε νὰ φέρῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ δίλημμα, ἢ νὰ παύσῃ τὸν κ. Δημάρχον ἢ νὰ διαλύσῃ αὐτὸ. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι σωματεῖον ἐνέχον καὶ ἀξιοτίμους δημοτάς ἠκέσθη νὰ παραμείνῃ μέχρι τοῦδε ὡς ψευδομάχης καταστάσεως πραγματικῶν ὀδυνῶν καὶ νὰ κυρῆ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, σχεδὸν ἠλιθίως, διὰ τῆς ἀβουλίας καὶ ἀδυναμίας του.

Δὲν θὰ ἀποκρίσωμεν ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ συστήματος ἀπέβη ὑπ' ἀπάσας τὰς ἐπιπτώσεις καὶ καθ' ὅλας τὰς ἀναφορὰς ἀξιοθρήνητος καὶ ὅτι πᾶσα ἡμέρα παρερχομένη, ἀνευ θεραπείας, καθιστᾷ τὸ δεινὸν δεινότερον καὶ μάλλον ἀθεράπευτον, ἄχρι δὲ ὅλους ἡμᾶς εἰς τὴν ἀποκλήνωσιν. Δὲν θ' ἀποκρίσωμεν ἐπίσης ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι ὅλοι ἔχομεν καθήκον νὰ ἐργασθῶμεν ἕνα τῶν τέρμα εἰς τὸν ὄλεθρον ὅστις λυμάλινεται τὸν τόπον, περισυνάξωμεν τὰ ναυάρτια τοῦ δήμου ἡμῶν καὶ σώσωμεν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ τόπου, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ὡς τέλος ἡ πόλις ὀ ἀποτινάξῃ τὴν ἀδράνησαν ὑπ' ἥς κατέχεται καὶ δι' ἣς ἄγεται εἰς τὴν δυστυχίαν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἄριθ.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Διακηρύττει, ὅτι

α) Συνεπείᾳ τῶν ὑπ' ἀριθ. 387 καὶ 391 ε. ε. ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρέων, καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7302 ἐγκριτικῆς διαταγῆς τῆς Νομαρχίας Ἀχαϊοῦλιδος, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐργολαβία τοῦ δι' ἀερίου δημοτικοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως Πατρέων, ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῶν ἀκολουθῶν ὄρων καὶ συμφώνως μετὰ τὴν συγγραφήν τῶν υποχρεώσεων, ὧν οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ζητούντες ἀντίτυπον τούτων εἴτε παρὰ τοῦ Δημάρχου, εἴτε, παρὰ τινος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ πρωτότυπον τῶν ὁσίων εἶναι καταθεθειμένον παρὰ τῷ γραφεῖω τῆς Δημαρχίας.

β.) Ὁ Δήμος Πατρέων παραχωρεῖ δωρεάν εἰς τὸν ἐργολάβον τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ ἐνταῦθα δημοτικοῦ ἐργοστασίου τοῦ ἀερίφωτος μεθ' ὅλων τῶν παρερτημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, δηλ. οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, Μηχανημάτων, ὄλων τῶν ἐν τῇ πόλει διοχευτικῶν τοῦ ἀερίου σωλῆνων, τῶν φανῶν, φανοστατῶν, κλπ. ὡς ἐπίσης καὶ τὸ διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου ἀναγκαῖον ὕδωρ.

γ.) Ἡ διάρκεια τῆς παραχωρήσεως ταύτης εἰστίθεται εἰς δέκα συναπτά ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1888 καὶ λήγοντα τὴν τρίτην Σεπτεμβρίου 1898 ἔτους.

δ.) Ὁ ἐργολάβος καθ' ὅλην τὴν ἀνωτέρω δεκαετηθὴ διάρκειαν ποιούμενος χρῆσιν τῶν δημοτικῶν ἐργοστασίων, ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ τὸν ἀναγκαῖον φωτισμὸν εἰς τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἰδιώτας διὰ τοῦ μέχρι σήμερον ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν φανῶν καὶ δι' ὅσων ἐξέτρων προσέτι ὁ δήμος ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν προστεθησομένων φανῶν δὲν θέλει ὑπερβῆ τοὺς τριακοσίους.

ε.) Αἱ νεότεραι διακλαδίσεις τοῦ φωτισμοῦ ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως, ἢ καὶ ἐν ταῖς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου συνοικίαις αὐτῆς, ἦτοι Κανδιδάδικα, Ταμπάχικα, ἄγία Παρασκευῆ, Κόκαλη, Βλατερὸ, Καμήνια, καὶ συ-

νοικία Κρατῶν γενήσονται δαπάνη τοῦ ἐργολάβου, θέλουσι δὲ ἐνεργηθῆ αὐταὶ ἐντὸς τῆς πρώτης πενταετίας τῆς μισθώσεως καὶ τῇ προηγουμένῃ ἀποφάσει τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

ς.) Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ εἰς τὴν πόλιν καθαρὸν καὶ πλήρη φωτισμὸν διὰ καταλλήλων φωτοβολιδῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἕκαστος τῶν φανῶν νὰ καταναλώσῃ 140 λίτρας ἀερίου καθ' ὥραν, ἦτοι μία φωτοβολὶς θὰ δίδῃ ἴσος φῶς μετὰ καὶ 25|00 λυχνίας Carcel καὶ ὑπὸ λαμπτήρα (bcc) 6|000 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, ἦτοι N° 6, ἢ δὲ πῆσαις ἔσται 26 μὲν τοῖς 0|00 ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, 20 δὲ τοῖς 0|00 ἐπὶ τῶν σωλῆνων τῆς ὁδοῦ.

ζ.) Ἡ ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ πρόσδοσις ἔσται εἰς καθαρὸν ὑφελος τοῦ ἐργολάβου.

η.) Ἐν τοῖς ὅροις τῶν συμφωνιῶν καὶ τῇ συγγραφῇ τῶν υποχρεώσεων ὀρίζονται πάντες οἱ ὅροι τῶν λεπτομερειῶν, οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τὰς υποχρεώσεις τοῦ ἐργολάβου καὶ εἰς τὰς ποινὰς, εἰς δὲ ὑποβληθήσεται οὗτος ἐν περιπτώσει παραβάσεως.

θ.) Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται κυρίως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ δημοτ. φωτισμοῦ, ὑποχρεομένου τοῦ ἐργολάβου νὰ ὀρίσῃ καὶ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς τιμῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ.

ι.) Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς προσφοράς τῆς τιμῆς τοῦ δημοτ. φωτισμοῦ ὀρίζεται εἰς λεπτὰ δύο δι' ἑκάστον φανὸν καθ' ὥραν, ὁ δὲ μέγιστος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ λεπτὰ 32 καθ' ἑκάστον κυβικὸν μέτρον, ἢ δὲ πληρωμὴ ἄμφω τῶν φωτισμῶν θέλει γίνεσθαι εἰς νόμισμα κυκλοφορῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἦτοι εἰς Γραμματῖα Τραπεζικὰ.

ια.) Ἡ Δημοπρασία ἀρχεται τὴν ἐνάτην ὥραν π. μ. καὶ λήγει τὴν ἐνδεκάτην π. μ. Θέλει δὲ διεξαχθῆ ἐν Πάτραις τὴν 31 Ἰουλίου 12 Ἀυγούστου ε. ε. ἐν τῷ δημοτικῷ Καταστήματι ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Πατρέων ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων Γεωργίου Κ. Τσερτίδου, Ἀ. α. σ. Κρεμίδου, Ἀνδρ. Παπαδικμαντοπούλου, Νικολ. Βενετσανοπούλου, καὶ Ἰωάννου Δασκαλοπούλου, θέλει δὲ παρίστασθαι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοπρασίας καὶ ὁ μηχανικὸς τοῦ δήμου.

ιβ.) Αἱ προσφοραὶ ἐγχειρίζονται τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνάτης μέχρι τῆς ἐνδεκάτης π. μ. ὥρας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Πᾶσα προσφορά συνοδεύεται ἀπὸ τὰ ἐξῆς ἐγγράφα· 1) σημειῶσιν ἐμφαίνουσαν τὸ ὄνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μειοδότου. 2) Ἀπόδειξιν πιστοποιούσαν τὴν εἰς τινὰ τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν λόγῳ ἐγγυήσεως κατάθεσιν εἰς χρήματα δραχμῶν 30,000 ἢ ἴσος ἀξίας δημόσια χρεώγραφα μεταγενέστερα τοῦ 1862 κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεώς των ἀξίαν, ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἀπασαὶ δὲ αἱ προσφοραὶ θέλουσιν εἶσθαι γεγραμμέναι ὀλογράφως.

ιγ.) Ἡ Δημοπρασία διεξάγεται δημοσίως. Ὁ ἐσφραγισμένος φάκελλος ἐν ᾧ εἶναι ἐγκλεισμένη ἡ προσφορά τίθεται ἐμεῦ μετὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ μνησθέντων ἐγγράφων ἐντὸς δευτέρου φακέλλου, ὅστις παραδίδεται σφραγισμένος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνεδριάζουσαν, αὕτη δ' ὀριθεῖ αὐτοὺς κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγειρώσεως των. Ἀκολούθως ἀποσφραγίζονται οἱ ἐξωτερικοὶ φάκελλοι, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ σημειῖ ἐφ' ἑκάστου τοῦ ἐσωτερικοῦ φακέλλου, περικλείοντος τὴν ἐκάστου προσφορὰν, τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸν αὐξήοντα ἀριθμὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ φακέλλου καὶ καταγράφει ἐν πρωτοκόλλῳ τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐγγράφα.

Ἐπειτα οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς συνεδριάσεως ἀπουσῶνται, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχουσα κατ' ἴδιον τὰ ἐγγράφα ἀποφασίζει κατ' ὄνομα τοῦ εἰς τὴν συναγωνισμὸν παραδεκτέου, σημειοῦσα τοὺς λόγους, δι' οὓς τυχὸν θ' ἀπέκλειε τινὰ τῶν μειοδότων.

ιδ.) Πᾶσα κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων προσφορὰ εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν ἐπιδόντα ταύτην, χωρὶς ν' ἀνοιχθῇ ὁ περικλείων αὐτὴν φάκελλος.

ιε.) Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐγγράφων, ἡ συνεδρίασις ἀποκαθίσταται ἐκ νέου δημοσία, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὰ τῶν προσφορῶν δελίτια κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν σειρὰν, καταχωρίζει τὸ ἐμπεριεχόμενον αὐτῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ἀνακηρύττει ὡς τελευταῖον μειοδότην τὸν προσφερόμενον ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον εἰς ἐπιτηρὴν συμφερωτέραν.

ις.) Ἐάν πλείονες τῶν διαγωνιζομένων, ἤθελον προσφέρῃ τὴν αὐτὴν συμφερωτέραν προσφορὰν ἢ δημοπρασίαν ἐπαναλαμβάνεται, διαρκούσα τῆς συνεδριάσεως καὶ παρατείνεται ἐπὶ μίαν ὥραν, ὁ δὲ ἐσφραγισμένος προσφορῶν διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν προσνεγκόντων τὴν αὐτὴν συμφερωτέραν προσφορὰν. Ἐν δὲ οὗτοι τυγχάνουσιν ἀπίστες, τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τὴν ἀμέσως ἐπομένην Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 9 μέχρι ἐνδεκάτης π. μ. θέλει δὲ εἶσθαι αὕτη ἐγκυρος, εἰάν εἰς τῶν συναγωνιζομένων κάμη ἐκπτώσιν μεγαλητέραν τῆς γενομένης κατὰ τὴν πρώτην δημοπρασίαν.

ιζ.) Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καταρτίζονται κατὰ πλειοψηφίαν, μὴ ἔχοντος δικαίωμα ψήφου τοῦ παρισταμένου μηχανικοῦ τοῦ δήμου. Ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας, ἦτοι διαιρέσεως τῶν ψήφων οὔτω πᾶ, ὥστε νὰ μὴ καταρτίσθαι πλειοψηφία, ἢ ἰσοψηφίας ἢ λύσει τοῦ ζητήματος ἀποκείται εἰς τὸ δημοτ. Συμβούλιον.

ιη.) Εἰς τοὺς κατὰ τὸν συναγωνισμὸν ἀποτυχόντας ἐπιστρέφονται τὰ λόγῳ ἐγγυήσεως κατὰ τεθέντα χρήματα, χρεώγραφα ἢ μετοχὰ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοπρασίας τῇ ἐγγράφῳ εἰδοποιήσει τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν καταστημάτων τῶν τραπεζῶν, διατηρουμένης τῆς παρακαταθήκης τοῦ ἀνασχευθῆσαντος ἐργολάβου μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐργολαβίας.

ιθ.) Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ τελευταίου μειοδότου ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Νομάρχης Ἀχαϊοῦλιδος δύναται νὰ ἐγκρῖνῃ ἢ ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτε διατάσσεται ἡ ἐπαλάφει τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, ἢ μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐπικυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐκκληθῆ αὕτη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἐν Πάτραις τὴν Ἰουλίῳ 1888.

Ὁ Δήμαρχος

Γ. Μ. ΡΟΥΦΟΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ
Γ. Κ. Τσερτίδης
Ν. Δ. Βενετσανοπούλου
Ἀναστ. Κρεμίδης.

Νομαρχιακὰ συμβούλια.

Μετ' οὗ πολὺ καλούμεθα ὅπως ἐπιδοθῶμεν εἰς ἀγῶνα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος νόμου ἦτοι τὴν ἐκλογὴν Νομαρχιακῶν συμβούλων. Πολλὰ καὶ ποικίλα εἶσιν ἀληθῶς τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἐν τῆς ἐπιτυχῆς δὲ ἐκλογῆς τῶν καταλλήλων προσώπων ἐξήρτηται ἡ τελεσφόρος λειτουργία τοῦ θεσμοῦ τούτου ὅστις πολλὰ τὰ ἀγαθὰ ἐπαγγέλλεται καὶ ὅστις ἐν πολλοῖς Εὐρωπαϊκοῖς ἔθνεσι πρὸ πολλοῦ λειτουργῶν παρήγαγε καρπὸς καὶ ἀποτελέσματα λίαν εὐάρεστα εἰς τὴν κανονικὴν τῶν δήμων διοίκησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐημερίαν τῶν λαῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο ἡ κυβερνήσις ἡμῶν μελετήσασα καὶ περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν πρόοδον τῶν δήμων, ἔγνω νὰ εἰσαγάγῃ ἐνταῦθα πρὸς διόρθωσιν πολλῶν πλημμελειῶν, αἵτινες ὑφίστανται δυστυχῶς ἐν τῇ διοικήσει αὐτῶν, καὶ

ΔΙΑΦΟΡΑ

βλῆκιν ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρυθμισίον τῶν κα-
κῶς κειμένων καὶ θεραπείαν τῶν αἰτίων αἴτινα
προκαλοῦσι τὴν πολιτικὴν δυσπραγίαν. Διότι
οὐδεὶς δύναται νὰ γίνῃ ἕξαρτος τῆς πανθυμο-
λογουμένης ἀληθείας ὅτι, τὰ τῶν δῆμων ἡμῶν
ἕως μὲχρι σήμερον διοικούντο εὐτοὶ δὲν εὐ-
ρίσκονται εἰς τὴν κατάστασιν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ σύ-
στασις καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν, οὐδὲ παρουσιάζουσι
τὴν ὄψιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα δῆμων πρὸ πολλοῦ
ὑπὸ συνταγματικῶν πολιτευμάτων διατυπωμένων.

Πολυχρόνιος πείρα μὲχρι σήμερον ἀπέδειξε
νομίζομεν ἀρκούντως πᾶσιν ἡμῖν ὅτι ἐν ἑκ τῶν
αἰτίων τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν δυσπραγίας εἶναι
καὶ ἡ ἐπιπολαιότης μεθ' ἧς κρίνομεν περὶ τῶν
δικαιωμάτων ἡμῶν αἴτινα ἐδωρήσατο ὁ συντα-
γματικὸς χάρτης, μὴ θελήσαντες ὁ ἀναγνωρί-
σωμεν καὶ νὰ κατανοήσωμεν τὸ βάρος καὶ τὴν
δύναμιν ἣν ἕκαστος ἡμῶν ἐν τῇ ἐνασχίσει τῶν
δικαιωμάτων του ἔχει. Τοῦτου ἕνεκεν ὁ τὲ μὲν
ἀδιαφόρως ἔχομεν πρὸς τὰ πολιτικὰ ἡμῶν πράγ-
ματα, ὁ τὲ δὲ γενόμεθα ἔρμαιον ἀνδρῶν δη-
μοκόπων καὶ δηλαγωγῶν ἰδία συμφέροντα ἐπι-
διωκόντων. Πάντως δὲ ὑποχρεώμεθα νὰ κρι-
πώμεν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν σφαλμάτων αἴτινα
εἶτε ἐξ ἀγνοίας, εἶτε ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν
πραγμάτων διεπράξαμεν. Ὑπὸ τῶν σκέψεων
τούτων ὀρμώμενοι ἐγγώμεν ὅπως κατὰ τὰς προ-
σεχεῖς ἐκλογάς, καταστήσωμεν προσεκτικὸς
τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, αἵτινες δεῖν νὰ ἐκλέξω-
σιν πρόσωπα παρέχοντα τὰ ἐχέγγυα καλῶν ἀν-
τιπροσώπων, εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὴν πολιτικὴν
ἀπόχρωσιν εἰς ἣν τυχὸν ἦβελον ἀνήκει οἱ ὑ-
πεψήφιοι. Μακρὰν ἐφ' ἡμῶν τοιαυτῆ σκέψιν, πάν-
τες, δὲ ἂν ἀποβλέπωμεν πῶς ὁ νέος εὐτος θεσπῆς
θὰ τελεσφορήσῃ ὡς οἷόν τε εὐδοκιμώτερον καὶ
ἀποτελεσματικώτερον ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέ-
ροντος, καὶ ἰδία τῆς πόλεως ἡμῶν, ὑπερ καὶ
μόνον δεῖν νὰ ἐπιδιωχθῇ παντὶ σθένει.

Ἀντιπαράβαλλον τὸν περὶ Νομαρχικῶν
Συμβούλων Γαλλικὸν νόμον, πρὸς τὸν ἡμέτερον
ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐκαὶ ὁ νομοθέτης
περιέβαλε τὸ σῶμα τοῦτο δι' εὐρέων δικαι-
ωμάτων, σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν καθόλου πο-
λιτικὴν, καθόσον ἡ δικαιοδοσία τούτων ἐπέδρα
καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν γερούσιαστών καὶ πολ-
λῶν ἄλλων αἴτινα γινώσκουσιν οἱ ἀναγνώσται
ἡμῶν. Δικαίως, λοιπὸν ἐν Γαλλίᾳ συνάπτεται
ἀγῶν πεισματώδης, καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ
ἐκλογή αὕτη κομματικὴ, διότι ἐκ τοῦ σώμα-
τος τούτου ἐξέρχεται καὶ αὕτη ἡ θέσις τῆς δη-
μοκρατίας. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ὁ νομοθέτης προσε-
πάθησεν ὅσον τὸ δυνατόν ὁ ἀπομακρῶν τῆς πο-
λιτικῆς τὰ Νομαρχικὰ συμβόλια καὶ νὰ πε-
ριορήσῃ αὐτὰ ἐντὸς κύκλου ὀρισμένου, ὅπως
καὶ τὸ 31 ἄρθρ. τοῦ ΔΦΝΣ νόμου διαλαμβάνει
«Τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον δὲν δύναται νὰ
ἐπεμβαίη εἰς τὰ καθήκοντα τῶν δημοσίων ἀρ-
χῶν, ἢ νὰ ἐπιλαμβάνηται πολιτικῶν συζητήσεων.»

Πρὸς τί λοιπὸν αἱ ἀρξάμεναι ἀκαιοὶ συζητή-
σεις περὶ πολιτικῆς; Πρὸς τί καὶ ἐνταῦθα ἡ δι-
αίρεσις εἰς συμπολιτευομένους καὶ ἀντιπολιτευο-
μένους, ἀφ' οὗ δὲν πρόκειται περὶ συμπολιτεύσεως
καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν;

Ἀποδοκιμάζοντες δὲ τὴν ὑπὸ τινῶν ἐνταῦθα
πολιτευομένων ῥιφθεῖσαν τεχνικῶς ἰδέαν ταύ-
την τοῦ νὰ ἀπιδώσωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν ἐκ-
λογὴν πολιτικὸν σκοπὸν καὶ πολιτικὴν χραιάν,
καθόσον καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο μέλλει τεθῆν ἐπὶ
τῆς πολιτικῆς παλαίστρας νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἕ-
πλον εἰς τοῦ ἐπιδιωκόντος ἰδία ἐκλογικὰ συμ-
φέροντα, ὀφείλομεν, τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀδιαφοροῦντες
εἰς τὰ πολιτικὰ ταῦτα τεχνάσματα, νὰ ἐκλέ-
ξωμεν πρόσωπα ἱκανὰ, ἐφωδιασμένα διὰ τῶν
ἐχεγγύων ἐκείνων, αἴτινα ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος.

Σ. Α. Τ.

Ἡ συμπληρωτικὴ σύμβασις μεταξὺ τοῦ ἔργο-
λάβου τοῦ λιμένος καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς,
δι' ἧς διευθετήθη ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἀμφισβήτησις,
εὑρεται εἰσέτι ὑπὸ τὴν μελέτην τῶν δημοσίων
γραφείων. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς εἰς τὸ τμήμα
τῶν δημοσίων ἔργων, ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τοὺς νο-
μικοὺς συμβούλους πρὸς ἐξέτασιν τοῦ νομικοῦ αὐ-
τῆς μέρους.

Πρὸ ἡμερῶν διωρίσθη πρῶτος διαρκτικὸς ἀ-
στυνόμος τοῦ ἡμετέρου δήμου ὁ κ. Π. Παλυχρο-
νόπουλος δικηγόρος, ἀλλὰ μὲχρι σήμερον δὲν ἀ-
νέλαβε τὰ ἐκείνου καθήκοντα, διαπραγματευόμε-
νος πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν περὶ τῶν ὄρων τῆς
ὑπηρεσίας του καὶ ζητῶν νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀπέναντι
αὐτῆς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ. Ὁ-
ποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι, καθ' ἡμᾶς, τὸ ἀποτέ-
λεσμα τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης, οὐδὲν ἀ-
γαθὸν προσδοκῶμεν ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν προ-
σώπων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀστυνομίᾳ, ὅχι διότι ὑ-
ποτιμώμεν τὴν νομοσύνην καὶ δραστηριότητα τοῦ
ἄρτι διορισθέντος ἀστυνόμου, ἀλλὰ διότι φρονού-
μεν ὅτι καλὸν ἀστυνομικὸν σύστημα δὲν δύναται
νὰ ὑπάρξῃ, χωρὶς νὰ στηρίζεται ἐπὶ καλλίστου
δημοτικοῦ συστήματος καὶ δυστυχῶς τὸ ἡμέτερον
δὲν εἶναι τοιοῦτον, ὡς πάντες γνωρίζομεν καὶ
διότι φρονούμεν ὅτι ὅπου αἱ διατάξεις τοῦ νόμου
δημοσίας τάξεως ἔχουσιν ἀνάγκη ἐνισχύσεως διὰ
προσθέτων συμφωνιῶν καὶ συμβάσεων, ὁ σκοπὸς
τῶν νόμων ἐκείνων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ.
Ὁ κ. Παλυχρονόπουλος νομῶν ὡς εἶναι, ἠνόησε,
φαίνεται, τοῦτο καὶ ζητεῖ διεξοδῶν ἵνα μὴ διακιν-
δυνεύσῃ ἡ ὑπολήψις αὐτοῦ προσταθόμενῃ εἰς τὰ
δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα, ὧν ἀρκετὴν πείραν ἔ-
χει καὶ ὡς δημοτῆς καὶ ὡς δημοτ. συμβούλου.

Ἡαῖς διετῆς ἀφθεῖς ἀνεπιτήρητος ἐπιτήρη-
σιν ἐν τῇ αἰῶ πόλει πρῶτον εἰς λέβητα πλήρη ὕδατος.

Ἐπίσης καὶ ἐν τῇ ἐνταῦθα συνοικίᾳ αἰψη-
λῶν ἀλωνίων μικρῶν παιδίων παίζον μετὰ πολυ-
κρότου ὁ εὖρε τυχαίως καὶ προχείρως ἐφόνευσε
τὸν ἀδελφόν του, ἕτερον παιδίον ἐνεατῆς. Δὲν
μας ἤρκει φαίνεται τὰ μεγάλα θύματα τῆς ἀ-
κωλύτου ὀλοφροῖας, θὰ ἔχωμεν ἤδη καὶ μικρά!
Κατὰ τὴν προσεχῆ ἑορτὴν τῶν Ἀποστό-
λων Πέτρου καὶ Παύλου, ὁ κ. Πέτρος Ἄνοιτος
δὲν δεχεταί ἐπισκέψαι ἕνεκα τῆς εἰς Ζακύνθον ἀ-
πουσίας τῆς οικογενείας του.

Συγγεῖρω ἀπὸ κερδίας τῷ ἀξιολόγῳ νέῳ
κ. Ἀγγέλῳ Α. Γκολφονοπούλῳ τυχόντι κατὰ
τὴν ἀπολυτήριον αὐτοῦ δοκιμασίαν τοῦ σπανίου
βαθμοῦ «Ἀριστα», ἐπαξίως τῶν μόχθων του καὶ
τῆς ἐπιμελείας του, ἐπεύχομαι δ' αὐτῷ ὅμοιαν
πρόσδοκον καὶ ἐν ταῖς περαιτέρω σπουδαίαις.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Δι. Δημοτικοῦ Σχολείου
ἄρχονται τὴν ἐλευσομένην Τετάρτην.

Τὴν 29ην τρι. περὶ ὥραν 9 π. μ. ἄρχονται
αἱ ἐτησίαι ἐξετάσεις τοῦ Προπαιδευτικοῦ τμή-
ματος τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου Ν. Ἀργυ-
ριάδου.

Δικαστικῶν συνέχειαι.

Δι' ἐπανειλημμένων διατριβῶν διαπραγματεῦ-
θημεν περὶ τῆς πλημμελείας τῆς ὑπ' ἀριθ. 364
ε. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδι-
κῶν, καὶ τῆς σκανδαλώδους διαγωγῆς τῶν ἐκδο-
σάντων αὐτὴν δικαστῶν περὶ τὴν κατάρτισίν τῆς.
Ἦδη ἐπαναλαμβάνομεθα τῆς ἐπιχείσεως τῆς τοῦ
Ἀρείου Πάγου ἀποφάσεως δι' ἧς ἐπεκυρώθη ἡ
τῶν Πλημμελειοδικῶν, καὶ προκαλοῦμεν ἐπ' αὐ-
τῆς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν τῶν περὶ τὸ δίκαιον
ἀσχολουμένων, διότι κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην,
ἐνισχυομένη καὶ ὑπὸ τῆς σταθερᾶς καὶ ὁμοιομόρ-
φου νομολογίας τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, κρατούσης
ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1888, ὁ Ἄρειος Πάγος

ὑπερκόντησεν ἀληθῶς τὸ ἐν Πάτραις Πλημμελειο-
δικεῖον κατὰ τὴν διαστροφήν τῶν γεγονότων καὶ
κατὰ τὴν παρερμηνείαν τῶν νόμων, κατὰ δὲ τὸν
Δημοσθένην λιθέντων τῶν νόμων καὶ ἐκάστη δα-
θείσης ἐξουσίας δ, τι βούλεται ποιεῖν, οὐ μόνον
ἡ πολιτεία ὄχεται, ἀλλ' οὐδ' ὁ βίος ἡμῶν τοῦ
τῶν θηρίων οὐδὲν ἂν διενέγκοι.

Καταχωρίζομεν ἐνταῦθα τὰς σκέψεις τῆς ἐπι-
κρινομένης ἀποφάσεως, ἵνα ἐκ τῆς ἀντιπαράβολῆς
ταύτης πρὸς τὴν πρὸ μικροῦ δημοσιευθεῖσαν ὁ-
μοίαν τῶν Πλημμελειοδικῶν, κατανοήσῃ τις τὴν
τερατώδη παρερμηνείαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν
τολμηρὴν παρερμηνείαν τῶν κειμένων Νόμων, ἣν
διὰ πρωτοφανοῦς πρὸς ἑαυτὸν ἀσεβείας, καθιστοῦ
ἡ Ἄρειος Πάγος, λέγομεν δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἀσεβείας,
ὅτι ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦδε ἡ σταθερὰ νο-
μολογία τοῦ ἀνωτάτου τούτου δικαστηρίου ὅλως
διόλου ἀντιθέτως ἐπὶ ὁμοίων ἀκριβῶς περιστάσεων
ἀποφαίνεται.

Σκερθέν

Ἐπειδὴ ἡ π. προσβαλλομένη ἀπόφασις δέχεται
ῥητῶς οὐ μόνον ὅτι ὁ ἀναιρεσίωτος σύνοικος ὧν
κατεχράσθη τῆς π. τελεγγίης ἐπ' αὐτῆς ἀφηλικῶς
αὐτῆς οἰκίας τῆς Δ. ἀ. 12 ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς,
οὕσης καὶ ὑπερβάσης τοῦ Π. Ν. ἀλλὰ καὶ διὲ ἡ
συμφωνία τῷ ἀρθρῷ 275 ἐπιμέλειαν τῆς οἰκο-
παθοῦσα ὑπέκειτο εἰς τὴν τῆς αὐτῆς οἰκιακῆν
δεσποῖνης καὶ ἀνήκεν εἰς πάντων τῶν ἀπο-
χορεῖαν, οὕτω δὲ συντρέχοντων τοῦ ποιν. νόμου
τελούντων τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 279 κτικῶν στοι-
προσουμένην ἀξίωσιν πᾶσιν συγκαταχέοντες κρι-
χέων, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀνεξέλετη ἐρρη-
σιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ὅρ. ἵνα εἰς
μόσθη τὰ εἰρημέμον ἀρθρον δι' οὗ ἐπιβάλλετο ἡ ἐπι-
μετοὺς κληροῦντας ἐνόχους τῆς δι' αὐτοῦ ὀρι-
νης πράξεως, ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως.

Ἐπειδὴ οὐδαμῶς ἐσφαλῶν ἡ προσβαλλομένη ἀπό-
φασις δεχθεῖσα μετὰ τὴν περὶ ἐνοχῆς τοῦ ἀναιρε-
σειοτος ἀπόφασιν αὐτῆς, ὡς ὑπόχοντα καὶ ὡς
συμπληρῶντα τὴν ἐνοχίαν τοῦ ἀποδιδομένου τῷ ἀ-
ναιρεσειόντι πλημμελήματος τὰ πραγματικὰ περι-
στατικά «ὅτι ἡ παθοῦσα ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐπιμέ-
λειαν τῆς οἰκοδεσποῖνης καὶ εἰς τὴν αὐτῆς οἰ-
κιακῆν χορεῖαν» αἴτινα ἀποτελοῦσιν ἐπίσημα
συστατικὰ στοιχεῖα τῆς πράξεως
ἡ ἐκκηρύχθη ὁ ἀναιρεσίωτος ἐνοχός, διότι ἀφ' οὗ πρὶν
ἡ καταγνώση εἰς τὸν ἀναιρεσειόντα ποινὴ ἐ-
ξετέλεσσε καθ' ἣν εἶχε κυριαρχικὴν ἐξουσίαν, καὶ
ἐκ τῆς συζητήσεως προκείμενα περιστατικά καὶ
ἐπέσθη διὲ πλὴν τῶν περιστατικῶν αἴτινα ἐδέ-
χθη ὡς ὑπόχοντα διὰ τῆς περὶ ἐνοχῆς ἀπο-
φάσεως αὐτοῦ συντρέχον ἐπὶ τοῦ προκειμένου
καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, περιστα-
τικὰ δι' ὧν συμπληροῦνται ἡ ἐνοχία τῆς ἀξιο-
ποιου πράξεως, τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 279 τοῦ Π.
Ν. κολαζομένης, οὐδεμίαν τοῦ νόμου διάταξιν
παρεβλάσεν, δεχθεῖσα ὅτι ὁ ἀναιρεσίωτος ἐγένετο
ἐνοχός τῆς πράξεως ταύτης ὡς συντρέχόντων ὁ-
λων τῶν ὄρων αὐτοῦ καὶ ἀποκρίσασα ἐπὶ τῷ λόγῳ
τούτῳ τὴν αἴτησιν τῶν συνκρίτων τοῦ ἀναιρεσει-
όντος τοῦ νὰ μὴ ἐπιβλήθῃ εἰς αὐτὸν ποινὴ ἐπὶ τῇ
πράξει ἧς ἐκκηρύχθη ἐνοχός, ὡς μὴ φερούση τὰ συ-
στατικὰ στοιχεῖα ἀξιοποιου πράξεως.

Ἐπειδὴ ἐπομένως ἀπορριπτεῖται εἴτε ὅτι ἐπὶ τῆς
ἐναντίας ὑποθέσεως στηριζόμενοι λόγοι τοῦ ἀναι-
ρετήριου.

Διὰ ταῦτα.

Ἀπορρίπτει τὴν προκειμένην αἴτησιν ἀναιρέσεως
καὶ καταδικάζει τὸν ἀναιρεσειόντα εἰς τὸ νόμι-
μον παράβολον καὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ταύτης ὁ Ἄρειος Πά-
γος, δύο τινὰ παραδέχεται πρῶτον, ὅτι ἡ προσ-
βαλλομένη ἀπόφασις τῶν Πλημμελειοδικῶν δέχ-
ται ῥητῶς ὅτι αἱ παθοῦσα ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐπι-
μέλειαν τῆς οἰκοδεσποῖνης, καὶ ἀνήκεν εἰς τὴν
αὐτῆς οἰκιακῆν χορεῖαν, καὶ δεύτερον ὅτι καὶ
μετὰ τὴν ἀπαγγεθεῖσαν περὶ ἐνοχῆς τοῦ κατη-
γορουμένου ἀπόφασιν ἐδύνατο τὸ πλημμελειοδι-
κεῖον νὰ περιλάβῃ κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς
τὰ πραγματικὰ γεγονότα αἴτινα ἀποτελοῦσι τὰ

στοιχεία του εγκλήματος και περί των εν τῇ περι-
ενοχῆς ἀποφάσει δὲν ἐποιήσατο μνησίαν, ἐπὶ τῇ
ἐλάσει δὲ τοιούτων σκέψεων ἀπορίπτει τὴν αἴτη-
σιν τῆς ἀναίρεσώς.

Ἐάν εἰς τοῦς κ. κ. Ἀρειοπαγίτας ἐδίδετο ἀ-
φορμὴ νὰ μελετήσωσι καὶ αὐτῆς μετὰ περιστάσεώς
τινος τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πλημμελειοδικείου, δὲν
ἀμφισβάλλομεν ὅτι δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἤθε-
λον καλύψει τὸ πρόσωπον ἐξ ἐντροπῆς διὰ τὸ
σφάλμα ὑπερδίσπραξαν ἀποδειχθέντος ὅτι ἡ
προσβαλλομένη ἀπόφασις δέχεται ῥητῶς
ὅτι ἡ παθούσα ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς
οἰκοδομοῦντος, καὶ ἀνῆκεν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκιστικὴν
χορείαν, διότι αὐτὴ αὐτὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπό-
φασις τοῦς διαψεύδει διαρρήδην. Ἡ τῶν πραγμά-
των ἐπομένως διαστροφή εἶνε φανερωτάτη, καὶ
μετὰ τόλμης οὐ τῆς τυχοῦσης ἐπιχειρηθεῖσα.

Ὁ Ἄρειος Πάγος δέχεται, ὡς ἐκ τῆς ἀποφά-
σεως του προκύπτει, ὅτι ἐν ὄψει ἀδιάφορον εἶναι
ἐν τῇ περιενοχῆς ἀποφάσει δὲν ὑπάρχωσι τὰ
στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος τὰ ἀποτελοῦντα πρῶ-
τινὰ ἀξιώματα, τὸ δικαστήριον λέγει δό-
ναι μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοιαύτης ἐνοχῆς
νὰ περιλήβῃ τὰ στοιχεῖα ταῦτα, κατὰ τὴν ἐ-
φαρμογὴν τῆς ποινῆς! οὕτω δὲ πρᾶττον οὐδένα
νόμον παραβιάζει! Οὔτοις ἀνηλεῆς στραγγαλι-
σμός ῥητῶν διατάξεων τοῦ Νόμου! Πῶς ἄλλως
δυνατὰ εἶνε νὰ χαρακτηρίσῃ παρομοίαν ἀπάρασιν
ἢ ὡς ἀναργὴ ἀπέδειξιν τῆς Ὀλιθεῖρας καταστάσεως
ἐν ἣ διατεθῆναι παρ ἡμῖν ἡ ἀνωτάτη τοῦ Κράτους
Δικαιοσύνη; Ποίαν πεπονησιν δύναται νὰ ἔχη τις
πλέον ἐάν τὴν νομιμότητα τῶν ἀποφάσεων δικα-
στηρίου ὑπερ ἡ πολιτεία ἐνεκαθιδρυσεν διὰ τὴν
τῆς ἐνότητος τῶν νόμων, ὅταν αὐτὸ
ταῦτο διὰ τῶν ἰδίων του ἔργων διαψεύδῃ τὸν
σκοπὸν τῆς ὑπαρξέως του καὶ μεταβάλλῃται εἰς
δικαστήριον τῶν περιστάσεων καὶ τῶν προσώπων;

Ὁταν ὁ Ἄρειος Πάγος διὰ τὸν κατηγορούμε-
νον Α. ἐρμηνεύῃ τὸν νόμον οὕτω, διὰ δὲ τὸν κατη-
γορούμενον Β. τὸν ἐρμηνεύει ἀντιθέτως, οὐδὲν κῆ-
ρος δύναται νὰ ἔχη ἡ γνώμη του καὶ οὐδεμίαν ἀ-
ξίαν ἢ ἀποφασίς του! μὴ ἀποφασίς τῶν πραγμάτων
κατάστασιν, μαρτυρεῖ ὅτι: Ὀλιθεῖραν τῆς δικαιο-
σύνης κατὰ τῶν νόμων καὶ οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχη
ὁ πολίτης ἐπὶ τοῦς νόμους πεπονησιν. Βίς ἀπό-
δειξιν τῶν λόγων μας τοῦτων θέλομεν ἐπικαλεσθῆ
εἰς τὸ προσεγὲς τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ τοῦ Ἀρείου
Πάγου διὰ δημοσιεύσεως ἐτέρων ἀποφάσεων του
ἐπὶ ὁμοίων ἀκριβῶς ἀντικειμένων, διὰ νὰ κατα-
νοήσῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐάν τὴν δικαιοσύνην διαχειρίζη-
ται συμφώνως πρὸς τοῦς κειμένους νόμους τοῦ
κράτους ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις τῶν καιρῶν καὶ
κατὰ τὰ δικαζόμενα πρόσωπα. Κ.

Ἡ Γαλλικὴ πυρασφαλιστικὴ Ἑταιρεία

« ΕΝΩΣΙΣ »

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συστάσεως τοῦ ἐνταῦθα
παρατορεῖο τῆς ἀνωτέρω ἑταιρίας δὲν κείνομεν
περιττὸν νὰ δημοσιεύσωμεν σχετικὰς τινὰς πλη-
ροφρίας χάριν τῶν πλείστων συμπολιτῶν μας,
διότι ὀλίγοι μόνον ἐξ αὐτῶν, εἴτε ἐν Γαλλίᾳ
διαμεινάντες, εἴτε ἄλλως ἀφορμὴν λαβόντες νὰ
ἐξετάσωσιν περὶ αὐτῆς, γνωρίζουν ποίαν κατέ-
χει θέσιν μετὰ τῶν ὁμοειδῶν αὐτῆς ἰδρυμάτων.

Ἡ ἑταιρεία αὕτη εἶναι ἐκ τῶν παλαιωτέρων αἰ-
τε ἰδρυθεῖσα πρὸ 1828, περιορίσασα δὲ τὰς ἐργα-
σίας τῆς ἐν Γαλλίᾳ, κυρίως, κατέστη τάχιστα
διὰ τῆς σφύρονος διοικήσεώς τῆς, μία τῶν πρω-
τίστων ἑταιριῶν τῆς μεγάλης ἐκείνης χώρας
ἐν Παρισίοις ἰδίως, ὅπου καὶ ἡ ἑδρα αὐτῆς, εὐ-
ρύτατον στάδιον ἐργασίας ἔχουσα μόνις πρὸ ἑ-
ξῶς, ἔτους καὶ τινῶν μνηνῶν ἀπεφάσισα νὰ συστήσῃ
πρακτορεῖον ἐν Ἀθήναις, ἔπειτα δὲ καὶ ἐν Σόφῳ,
τὰ δὲ κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἐπετυ-
χθέντα ἀποτελέσματα εἶναι τοιαῦτα οἷα μόνον
ἢ πεπονησιν περὶ τῆς ἀξίας τῆς ἑταιρίας καὶ ἡ

ἐγνωσμένη ἐλευθερίᾳ αὐτῆς εἰς τὴν πληρωμὴν
τῶν ἀποζημιώσεων, δύναται νὰ δικαιολογήσῃ.
Ἐσχάτως ἐπεξέτεινε τὰς ἐργασίας τῆς καὶ ἐν-
ταῦθα, δὲν ἀμφισβάλλομεν δὲ ὅτι θὰ τύχῃ τῆς
προσκόουσης ἐκτιμήσεως καὶ παρὰ τῆς πόλεως
μας. Ἐχουσα πλέον τῶν 80 ἑκατομμυρίων κε-
φάλαια, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν
ἑλλ. δικαστηρίων καὶ γενομένων τῶν συμβολαίων
τῆς δευτέρας παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, παρέ-
χει πάσας τὰς ἐγγυήσεις, καὶ ἐκπληροῖ πάντα
τοῦς ὄρους οὗς δικαιούται τὸ κοινὸν ν' ἀπαιτῇ
εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ καταβαλλομένου χρημάτος.

Κείρομεν θλίποντες πληθουνομένης παρ' ἡμῖν
τὰς τοιαύτας ἐταιρίας, διότι ἡ κοινωνία ὠφελε-
ται ἐκ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀμύλλης, τίς νὰ κατα-
στῇ ἀξιοτέρα τῆς εὐνοίας αὐτῆς.

Δὲν εἶναι ὅμως ἡ χαρὰ ἡμῶν καὶ ἀμύλλης πι-
κρίας, ἀναλογιζομένων πόσον εἰς τοῦτο, ὅπως εἰς
τόσα ἄλλα, ὑστεροῦμεν τῶν ξένων καὶ ποσα
πλούτη ὡς ἐκ τῆς χείρονος ἡμῶν θέσεως ἀφαι-
ροῦνται ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ θαλασίου τοῦ ἡμετέρου
ἔθνους.

Πότε θὰ ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς μεγάλας ασφαλι-
στικὰς ἐταιρίας, ἐπειδὴ περὶ τούτων νῦν ὁ λό-
γος, ἰδικῶς μας, παρ' ὧν νὰ δυνάμεθα ἐν πάσῃ
πεπονησῆ νὰ προσδοκῶμεν τὴν ἐπανόρθωσιν
τῶν ἐπιφερομένων καταστροφῶν εἰς τὰ πλοῖα μας
ἰδίως, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὰς μόνις ἀναγεννωμένας
πόλεις μας;

Ἔως οὗ ἡ εὐχὴ αὕτη πραγματωθῆ δὲν δυνά-
μεθα εἰμὴ νὰ κἀνωμεν τὴν μᾶλλον λογιζομέ-
νην ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν παρεχομένων ἑμῶν μέ-
σων ὑπὸ τῶν εὐτυχοῦντων νὰ κείνηται ἀρθῶνως
αὐτὰ. Ὡς καὶ διὰ προηγούμενον ἡμῶν φύλλου
ἀνηγγεῖλαμεν πράκτωρ τῆς «Ἐνώσεως» ἐνταῦθα
εἶνε ὁ κ. Κυριάκος Τσιρώνης. *

Τὴν 4ην τοῦ Ἰταριένου μηνὸς ἐξεδήμησε πρὸς
Κύριον ὁ ἐξ Ἰδρας Κωνσταντῖνος Καλαποδόπου-
λος ὑπερνενηκοντούτης τὴν ἡλικίαν, τὴν δὲ ἐ-
πιούσαν 5ην ἐκηδέθη προσκόντως ἐν τῷ ἐνταῦθα
ναφ τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ὁ αἰδιμός ἀνῆκεν εἰς
τὴν χορείαν τῶν γεγραμῶν λειψάνων τοῦ ἱεροῦ ἀ-
γῶνος καὶ ἦν εἰς ἐκ τῶν γενναίων ἐκείνων τέκνων
ἀτίνα ἢ ἐνδοξος νῆσος Ἰδρα ἀνέδειξε καὶ ἀτίνα
ἐμόχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος. Ἀπ' ἄ-
σοχῆς τῆς Ἑλλ. ἐθνεγεροῦσας λαβὼν μέρος ἐνεργ-
γὸν ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ στόλῳ ὡς πρῶτος
μὲν πυροβολιστῆς ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Βῶκον ἀπὸ
τοῦ 1821—1825, ὡς γραμματεὺς δὲ ἐν τῷ
πυροπολικῷ πλοίῳ «Ἰχθυόμων» κατὰ τὸ 1826
εἰς τὴν ἐκστρατεῖαν τῆς Ἀλεξανδρείας. Παρένε-
θεῖς εἰς πολλὰς ναυμαχίας ἠγωνίσαστο πάντοτε εὐ-
δοκίμως μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ συνε-
σέφερον ἐκάστοτε εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἰδρας ἐκ τῶν
ἰδίων ὅ,τι ἐκέκτητο διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐθνικοῦ
στόλου. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν δὲ τοῦ ἔθνους
καὶ τῆς βασιλείας οἰκοῦν ἡ Κυβέρνησις, λαβούσα
ὑπ' ὄψει τὰς ἐν τῷ μητροφῷ ἐγγεγραμμένας πολυ-
εἰδεῖς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις, παρέσχεν αὐτῷ τὸ τοῦ
ὑπαξιωματικοῦ τῆς θαλάσσης δίπλωμα μετὰ τοῦ
χαλκοῦ παρασήμου τοῦ ἀγῶνος καὶ οὐδὲν πλέον,
διότι καὶ οὐδὲν ἠτήτατο ὁ αἰδιμότητος, αἰτε θεωρῶν
ἀνοικεῖον εἰς χριστιανὸν Ἑλληνα τὴν ἀπαίτησιν ἀ-
μειβῆ, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα
καθήκοντος. Διὸ μετὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα ὁ Καλαπο-
δόπουλος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν καρδίαν ἤνοῦτο τὸ αἰ-
σθημα τῆς ἀγνῆς φιλοπατρίας μετὰ τοῦ αἰσθημα-
τος τῆς εὐσεβείας, ἔζη ἐκ τῶν ἰδρωτῶν αὐτοῦ ἐν
Ἰδρα ἐμπορευόμενος μέχρι τοῦ 1847, ὅτε μετοι-
κήσας εἰς Πάτρας διετέλει αὐτῆς ἐμπορευόμενος
μετὰ πάσης τιμιότητος μέχρι τοῦ 1870, ἀποκα-
ταστήσας καὶ τὰς δύο αὐτοῦ θυγατέρας. Κατα-
βλήθει δὲ εἶτα ὑπὸ τοῦ γήρους ἔμεινεν ἰδιωτεύων
ἐν Σόφῳ πλοσίον τοῦ ἀξιοτίμου αὐτοῦ υἱοῦ κ. Γ.
Καλαποδοπούλου μέχρι τοῦ 1883, ὅτε ἐπανελθὼν
αὐτῆς εἰς Πάτρας διέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου
αὐτοῦ.

Καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς οἰκογενειάρχης ὁ αἰ-
διμότητος Καλαποδόπουλος ὑπῆρξε παράδειγμα ἀ-
ξιον μιμήσεως ἐγένετο πατὴρ τέκνων, ἀγαθῶν,
καὶ εὐσεβῶν, καὶ ἦν τοῖς πᾶσιν ὁ τόπος τῆς ἀρε-
τῆς καὶ σωφροσύνης. Οὐδέποτε ἐξῆλθεν ἐκ τῶν
χειλέων αὐτοῦ λόγος σαυρῆς ἢ βίβαντος, οὐδένα
ἐκακολόγησεν, οὐδένα παρεπίκρανε, τουναντίον
δὲ διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ τοῦ παραδείγματος
αὐτοῦ ἐγένετο ὠρελιμώτατος πᾶσι τοῖς αὐτοῦ
πλησίονασι.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὑπῆρξεν ὁ Κωνστ. Καλαπο-
δόπουλος οὐτιμὸς τὰς ἀρετὰς διὰ συντόμου μὲν,
ἀλλὰ καταλλήλου ἐπιτηδεῖου λόγου ἐξῆμνησεν
καὶ ὁ τῆς πόλεως Πατρῶν ἱεροκῆρυξ.

Γαίαν ἔχεις ἑλαφρὸν αἰδιμότης ἄνερ!
Α. Α.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ἐκ τῶν κτιστημάτων τοῦ ἐκδότου
κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου τὸ 4ον τεῦχος τοῦ
Ἐπιτόμου Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ τοῦ κυρ. Α. Ν.
Γιάνναρη ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λέξεως Βουκε-
φάλας καὶ φθάνον μέχρι τῆς λέξεως διαστημα-
τικός.

Τὸ 5ον τεῦχος ἐκδοθήσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ
προσεχοῦς μηνός.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Πειραιῶς, Ἀθηνῶν Πελοποννήσου.

—(—)

Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μεταβαίνωσιν εἰς
τὰ ἐν Ῥίῳ συσταθῆντα θαλάσσια λουτρά, θέλουσι
κυκλοφορεῖ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυ-
ριακῆς 19 τρέχοντος μηνός, πλὴν τῶν τακτικῶν,
(αἱ τακτικαὶ ἀμαξοστ. ἀναχωροῦσιν ἐκ Πατρῶν
καθ' ἑκάστην, ὡραν 6. 30 π. μ. 12. 10 καὶ 4
καὶ 50 μ. μ. ἀφικνοῦνται δὲ τὴν 1. 30, 7. 50
καὶ 8. 30 μ. μ.) καὶ αἱ ἐξῆς ἐκτακτοὶ ἀμαξοστ.-
χίαι ἐκ Πατρῶν εἰς Ψαθόπυργον μετ' ἐπαύδου.

	Π.Μ. Μ.Μ.]	Π.Μ.	Μ.Μ.
Πάτρας	8.15 6.—	Ψαθόπυργος	9.15 7.—
Μποζαίτικ	8.23 6.08	Θεοφύλου	9.25 7.10
Ῥίον	8.31 6.16	ἄγ. Βασίλ.	9.33 7.18
Βερναρδέικ	8.35 6.20	Βερναρδέικα	9.38 7.23
ἄγ. Βασίλ.	8.41 6.26	Ῥίον	9.43 7.28
Θεοφύλου	8.50 6.35	Μποζαίτικ	9.51 7.36
Ψαθόπυργος	9.— 6.45	Πάτρας	10 — 7.45

Αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐκ Πατρῶν
εἰς Ῥίον μετ' ἐπανόδου ὠρίσθησαν ὡς ἐξῆς ἀπὸ
τῆς 19 τρέχοντος.

A.	Θέσις	Δρ.	1. 10
B.	»	»	0. 90
IV.	»	»	0. 60

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰουνίου 1888.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.)

Ὁ κηπουρὸς Ἰωάννης Μαρσούδας ἀνα-
δέχεται καὶ ἐκτελεῖ τὴν διευθετήσιν κήπων καὶ
ἀνθῶν, τὸν πλουτισμὸν αὐτῶν διὰ νέων φυτε-
μάτων, τὸν καλλωπισμὸν, τὴν καλλιέργειαν αὐ-
τῶν ὡς καὶ τὸν ἐκκεντρημὸν διαρῶν δένδρων
καὶ φυτῶν. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην αὐτοῦ τὸν εὐ-
ρίσκωσι κατὰ τὸν εἰς «Κόκκαλι γεφυρὸν» κήπον
του, ἐν ᾧ καλλιτεργεῖ ἀνθη καὶ ἄλλα φυτεῖματα.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου»
πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἱστορία τῶν Πί-
τρῶν ὑπὸ Στεφ. Ν. Θεομοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.